

Hasan Bilgin 2

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

A ! Dost Niceyim

Gurbette
bir garip
Hu! derim
yandı yürek
su isterim
Ateşimi
el
harlamasın
Yedi kat
ya-del
darlamasın
Kem olur gözü
adam olmayanın
sözü
ben ne
edeyim
ne
diyeyim
böyle
hayatın
böyle
dünyanın
Ta içine edeyim
Bir hatırımlı sorsan A! dost niceyim
Bir hatırımlı sorsan A! Dost niceyim

Hasan Bilgin 2

Agamda agam kara yağız agam

Babadan kalma emanettir
Bize bu kalp ağrısı
Bırakıp ta gitmeyesin
Beni bir kez daha yetim etmeyesin
Kara yağız agam da benim agam

Hastane köşesi soğuk olur
Gurbette ki ses boğuk olur
Bir can üç kök dallarımız
Babadan kalma hallarımız
Kara yağız agam da benim agam

Zor eyledi babam garipti
Dünyası ahireti borçsuz gitti
Ekmeğe hila bilmeyen hallarımız
Kara yağız agam da benim agam

Sözüm söyleye söyleye
Gözüm gözleye gözleye
Göynüm özleye özleye
Yokuş yolu düzleye düzleye
Kara yağız agam da benim agam

Giyer olduk melanet hırkasını
Yol kime öz kime köz kime
Kime ne düştü bilinmez
Bilinmez bir garip Hasan"ı
Kara yağız agam da benim agam

Hasan Bilgin 2

Ah Kardaşım Vah Kardaşım

Hangi mahrem gözlerin hicabısın
Kimi def çalsın,kimi acısın
El bilmesede kadrin kıymetin
Ah! kardaşım vah kardaşım
Kul olmayan insanda ar neylesin

Ayrık otu gibi dertlerini azdırıp
Mezarını kürek kürek kazdırıp
Dermanı Mevlaya yazdırıp
Ah! kardaşım vah kardaşım
Kül olmayan ocakta har neylesin

Bahçende yok ise bahçıvanın
Ala ne gerek var dala gerek
Lal olsa dili, ağı çıkan engerek
Ah! kardaşım vah kardaşım
Kovan olmayan petekte bal neylesin

Mayası bozulmuş hamurun
Unundan ekmeğe faydası olur mu
Toprağına kil karışmış çamurun
Ah! Kardaşım vah kardaşım
İnsan olmayan kul da hal neylesin

Hasan Bilgin 2

Babam da Babam Ah Babam

Peygamber mirasıydı babam
Babasız büyüdün, anasız yürüdün
Çektin de dünyanın kahrını
Şükür dedin buna da şükür
Bir hoş seda bıraktın da gittin
Babam da Babam Ah! Babam

Eyvallahın olmadı namerde merde
Börtü böcek uykuda uyandın seherde
Kendin bilmez isimsiz haldaydın
Vuslat"a erdin gözün aydın
Bir hoş veda bırakıpta gittin
Babam da Babam Ah! Babam

Matemi düştü de o pak alnını
Seccaden de izin yüzün kaldı
Bir hoş eda bırakıp ta gittin
Senden koca bir hüzün kaldı
Babam da babam Ah! Babam

Hasan Bilgin 2

Bahtı Kara

Ah Kardaşım Nutu KARA bağı kara
Sirtına dünyayı mı yüklediler ne ara
Kader desen böylemi olur günah mı
Sanma bize gülmek düşer sana ahmı

Yollar ıradı diye sanma ki gönülde ıradı
Bir nefeslik ömürde gülmek de vardı
Çektin dünyanın derdini gamını kahrını
Alamadın gitti yalan dünyadan muradını

BİRGÜL"ÜN soldu diye her günün soldu
Bilmem ki hayat neye nasıl çıkar bir yoldu
Yaşamaya gör neler neler görürde insan
Senin yaşadıklarınıda yaşayamaz insan

Geçti gitti ömür kaldımı ki o eski neşe
İnandık ram olduk gelen hayır ve şere
Mutluluk nerdeydi sencileyin beşere
Yarım şeyler bazen kalır da mahşere

Kardaşım Ankara acıdan yuvan mı oldu
Gözyaşın aktı yaktı içine duyan mı oldu
Günlerin geçti bir bir de sayan mı oldu
BİRGÜL"ün soldu diye her günün soldu

Hasan Bilgin 2

Bakalım

Ol Huda dan başa gelene eyvallah dedik
Ahir ömrüm ne göreceksen gör bakalım
Yapıştı kulları sustukça bir bir yakama
Kaldı mı soracağınız soracaksan sor bakalım

Dünya, bu girdap bu inişli çıkışlı basamak
Göz görmez bel kambur vur da vur bakalım
Zordur adam gibilere adamca yaşamak
Kaldı mı yoracağınız yoracaksan yor bakalım

Yorulduğum lakin laf kime dert yan dur bakalım
Yakışmaz bize nalına da mihınada vur bakalım
At içine kafan da kurdukça kur bakalım
Kaldı mı böleceğiniz böleceksen böl bakalım

Hasan Bilgin 2

Bakma sen öyle durduğuma

Bakma sen öyle MAL gibi durduğuma
Peteksiz kovanda BAL gibi durduğuma
Havlayan it önünde YAL gibi durduğuma
Akmayan derede SAL gibi durduğuma
Kıymetsiz sarrafta KAL gibi durduğuma
Renk olmayan hayatta AL gibi durduğuma
Kurumuş ağaçta DAL gibi durduğuma
Fincanda çıkmayan FAL gibi durduğuma
Çakma mürit de HAL gibi durduğuma
Geveze ademde LAL gibi durduğuma
Kır atın ayağında NAL gibi durduğuma
Nazlı yar boynunda ŞAL gibi durduğuma
Bakma sen öyle MAL gibi durduğuma
Bakma sen öyle MAL gibi durduğuma

Hasan Bilgin 2

Bela

Vefasızlığın vursa yıkılmaz sanıyordum
Seni ben bildim Yusuf gibi attın kuyulara
Şimdi ölüm gibi dalsam da derin uykulara
Haberim yokmuş zor belaya düşmüşüm

Yunus bencileyin her nefeste arıyordum
Gördüğüm her şerri hayra yoruyordum
Nerdesin ? seni ölüme bile soruyordum
Haberim yokmuş kör belaya düşmüşüm

Her gün okuyup ta kahır mektubunu
Yokluğunu lütuf diye önüme sundular
Nice pirlar abdallar musallada yundular
Haberim yokmuş Kerbelaya düşmüşüm

Senden ötesini sensin diye göz yumdular
Herkes kendinde seni bulur diye umdular
Aşk yanmaktı nice nice isim koydular
Haberim yokmuş sır belaya düşmüşüm

Hasan Bilgin 2

Ben Benden Bezdım

Uğraşasım yok artık insan mı insan artığıyla
Halım kalmadı tükendim iyiden iyiye sezdim
Bilemedim insan kim ki şöyle tartsak tartıyla
Dokunmayın bu aralar ben benden bezdim.

Her gelen vır vırda vırvır dinle al şikayet
Halımı anlatmaya dizelerde bir bir gezdim
Bilmem bana mukayyitlik için indimi ayet
Dokunmayın bu aralar ben benden bezdim

Her gelene dedim bırakın biraz dinleneyim
E! tanış beyimiz de yoktu biraz asabi tezdim
Bir gölgelikte bulamadım biraz sığıneneyim
Dokunmayın bu aralar ben benden bezdim

Her gece iti kopuğu balyozla vurur kafamıza
İşini uyduran dümeni nasıl kıvrır bilmezdim
E! Adam olsaydık belki inanırlardı lafımıza
Dokunmayın bu aralar ben benden bezdim

Talimatı müracaatı durmaz beyler bayanlar
Otuz beş yılın hikayesini silsem silemezdim
Karabağlarda huzur dağıtılıyor geliyor duyanlar
Dokunmayın bu aralar ben benden bezdim

Hasan Bilgin 2

Ben Bilemedim

Yalakalık sanat olmuş var mı bunun eseri
Söz adama söylenir boştur olmaz tesiri
Yolun bulan bulmuş yapıyorda tefsiri
Bu hal nasıl bir iştir ne bilem bilemedim

Yükleyip te yükü bir merkebin üstüne
Ahırda yan yatan öküzler süstümü ne
Ha babam ha talih bize küstümü ne
Bu hal nasıl bir iştir ne bilem bilemedim

Kim haklı kim haksız belli olur mahşerde
Medet beklersen bekleme ölü beşerde
Bir gün kafayı sıyırıp aklım şaşarda
Bu nasıl bir iştir ne bilem ben bilemedim

Garibi köşe başları tutulmuş derdine yan
Bağırsan da çağırsan da olmaz bir duyan
Gün gelir çakarlar tabutunu uyan be uyan
Bu nasıl bir iştir ne bilem ben bilemedim

Hasan Bilgin 2

Bir Ölümü Bölemedik

Bir yanımı da alıp götürdün be İsmail'im
Bu olmaz yükü sadece bana yükleyseydin
Tamamdı,
Oğluna yükledin sevdiğine yükledin
Yirmi iki yıl oldu dost dostuna bunca çileyi
Gamı derdi bırakıp ta gitmezdi İsmailim
Sigaramızı böldük paramızı böldük yokluğumuzu böldük
Bir ölümü bölemedik İsmailim
bir ölümü bölemedik....

Hasan Bilgin 2

Boşu Boşuna

Defterime şerh düşölüp yaftalandı
Kefen biçilip mezarım tahtalandı
Ömür geçti bir yalancı talandı
Sorsalar halımı boşu boşuna

Hal bilmez ne bilir haldan hala
Varsın konsun daldan dala
Bilemedim rengin aldan ala
Sorsalar halımı boşu boşuna

Yorgun gönlüm dize geldi duruldu
Zalımın günahı bize soruldu
Yan gelip yatana otağ kuruldu
Sorsalar halımı boşu boşuna

Muhannet başına bülbül düşmüş
Arasada gülü boşu boşuna
Namert sofrasından aş yiyenin
Ocağı tütse külü boşu boşuna

Kara çalı gibi ot dikildi böğrüm
Bir acayip adamdım kendi halımda
Karıştılar doğruma eğrime
Sorsalar halımı boşu boşuna

Zalımın ocağı tüttü de tüttü
Garip bir haldan hala düştü
Yıkıldı, omuzlarda sala düştü
Sorsalar halımı boşu boşuna

Eyüp gibi sabır diledim
Yusuf gibi kuyudaydım
Bir garip uykudaydım.....Uyanınca
Sorsalar halımı boşu boşuna

Hasan Bilgin 2

Bu Devran

Vakti doldu sona geldi sözlerim
Güzden bahara dönmez bu devran
Hal bulup sır erip yolun gözlerim
Yazdan kışa sönmez bu devran

Gün be gün ilmikle yıllarını öfersin
İğneden ipliğe geçmez bu devran
Boş havanda ömrünü döversin
Övmeyle sövmeyle geçmez bu devran

Hak yiyip azmayla geçmez bu devran
Sineye yük yazmayla geçmez bu devran
Kendi çukurun kazmayla geçmez bu devran
Süleymana kalmadı kimseye kalmaz bu devran

Hasan Bilgin 2

Çocuk Yanımda Sevdim Seni

Çocuk yanımla sevdim seni
bir yanımdın yarım kalan beyazıydın
bir tarafımdın zemheri ayazı
Sezen Aksudan Firuzeydin
Şükran Ay dan gelinciktin
inceciktin.
Gelincik çılgın aşkımda benim
Çocuk yanımla sevdim seni
Bir yanımdın sürgünüydün
Kaç baharın yalancısı
Azat eyledim seni
Sen mavi düşlerimin dilencisi
Bazen Belkıs Özener in Arım Balım peteği
Bazen Kartal Tibet in Senede bir günüydün
Çocuk yanımla sevdim seni
Şaymadım zamanı
İstedim ki her şey seninle dursun
Üzüm karası gözlerinin eşiğindeyim
Günler aylar akrep yelkovan bizi vursun
Sen balıkçı güzeli Azizenin Sevemedim Kara gözlümüydün
Ben Emel Sayının mavi boncuk
Yalnız sana bakan yeşil yeşiliydim
Çocuk yanımla sevdim seni
Sen limansız şehrimin uğrak yeri
Mızrabsız sazımın ince telisin
Hangi güfte hangi nota söyler seni
Sen Müzeyyen Senar ın şarkılar seni söyler dillerde nağme adın
Orhan Gencebay ın Bir Teselli Verisin
Çocuk yanımla sevdim seni
Yıldızlardan salıncak yaptım
Gönül göğümde uç diye

Hasan Bilgin 2

Dostun Attığı Gül Yaralar Beni

Varsın horlasınlar dışlasınlar taşlasınlar
İlle de dostun attığı gül yaralar beni
Köz eylesinler kül eylesinler haşlasınlar
İlle de dostun attığı gül yaralar beni

Varsın dar eylesinler har eylesinler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni
Dilim-i lal eylesinler İntizar eylesinler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni

Varsın kem eylesinler muradına ersinler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni
Derim-i tuzlasınlar gerip gersinler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni

Varsın hesap eylesinler bölüşünler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni
Deli divane desinler gülüşünler
İlle de dostun attığı gül yaralar beni

Hasan Bilgin 2

Ey Yar

Sevdamı öteden öteye seslenesim var
Karlı dağ başım, sinen de puslanasım var
Aşk odunda yanıp aşk-ile beslenesim var
Yaramaz çocuklar gibi uslanasım var

Ey! Yar
Dilimde bade aşk odunda yanasım var
Ruhum çoraktır içip içip kanasım var
Aç görkü gönlümde yastan yasım var
Yoruldum kara toprağa yaslanasım var

Hasan Bilgin 2

Eyvallah

Bir cevr-i cefanın ateşine düştüm
Dönekler otağı devr-i aleme eyvallah
Çürümüş dünyanın leşine düştüm
Göynü mü dile getiren kelama eyvallah

Yazılan çekilir dertsiz dermana düştüm
Olmaz bu derdin gamı merheme eyvallah
Sapsız saman danesiz harmana düştüm
Kul eyleyen on kuruşluk dirheme eyvallah

Ne söyler söyler de dilim dile düştüm
Bülbül sofrasında baykuşa eyvallah
Belim bükülmüş bir hatırsız ele düştüm
Geçen ömrü düz eyleyen yokuşa eyvallah

Acemi nalband elinde kala düştüm
Ham demir olmuş mücevharat eyvallah
Yanar od ehli görünmez haldan hala düştüm
Bilinmez adem oğul kaç karat eyvallah

Geçtim sandım düzde dardan dara düştüm
Görenler kendin bilir bilenlere eyvallah
İçtim sandım kelamın yardım yara düştüm
Halımı bilen yarenlere eyvallah

Hasan Bilgin 2

Ha Bana Hasan"a Yaraşır

Ölmüş kurttan medet bekler ya Karabağlar
Ağlarsa anam ağlar gerisi yalan ağlar
Yatsın dursun kimi yerde kimi hanımlar kim beyzadeler
Bekle koca gönül seni bilmem ne azad eder
Konuşma sus Ey! Koca gönül susmak ha bana Ha-san"a yaraşır

Söyleyip te derdin sayarlarsa laf-ı güzar
Söz dediğın adamın has-ına yaraşır
Düzen bir tuhaf olmuş at izi it izine karışır
Konuşma sus Ey! Koca gönül susmak ha bana Ha-san"a yaraşır

Adamım diye piyasa pazarı olmuş burası
Al birini vur ötekini mezat mezarı olmuş burası
Sapla saman karışmış daneyi arar olduk
Her gördüğümüz şerri hayra yorar olduk
Konuşma sus Ey! Koca gönül susmak ha bana Ha-san"a yaraşır

Nar-ı lokma telaşı gerisi boş beleş
Ağzına sıkız mı olduk üç beş çer çöpün
Eyvallah! El öpün etek öpün
Kelimeler lal olmuş olmaz mı bir payesi
Kendi çapı kadardır herkesin hikayesi
Konuşma sus Ey! Koca gönül susmak ha bana Ha-san"a yaraşır

Hasan Bilgin 2

Haberin Varmı

Yorgun gönlümün vebalini kime yüklesem
Kapıda kul köle olduysam haberin varmı
Gönül çilegahının son durağında beklesem
Dertten derde olduysam haberin varmı

Gönül bahçenin ayrık otu belledin gittin
Bağında gül gibi solduysam haberin varmı
Kırdın kuru dalımı yaprağıma elledin gittin
Çareyi hazanda bulduysam haberin varmı

Varlığında yok oldum alır başımı kaçarım
Çaresizliğimi gizlediğimden haberin varmı
Gömdüm şimdi acımı içime garip naçarım
Seni ardın sıra izlediğimden haberin varmı

Kaç bahar katil oldun mevsimlerin hep ayazdı
Ölü toprağını üzerime attığından haberin varmı
Bilmem ki seni benim anlıma kim kimler yazdı
Her günümü zehre kattığından haberin varmı

Hayatla kavgalıyım amansız cengimi bozdun
Aynı saflarda düşman mı olduk haberin varmı
Gecemle gündüz arasındaki ahengimi bozdun
Yitik sevda esiri pişman mı olduk haberin varmı

Sen yoksan neyleyim gerisini kalan ömrümün
Bu sevdanın galibi sen bildiysem haberin varmı
Garibi düşkünü oldum bu günümün dünümün
Seni ömründen çıkarıp sil-diysen haberin varmı

Hasan Bilgin 2

Hasret Sürgünü

Dostlarım hasretini kağıda dök dediler
Ruhumdan ruhunu yırtıp sök dediler

Gönlümün bir yarısı sen bir yarısı ben
Çok dokundu sessiz sedasız gitmen

Yolların nereye çıkar bilmem yoksun
Baktığım yerde sineme saplanan oksun

Gözlerin mühürlese sabahı akşamı geceyi
Sana diyemedim söylemedim son heceyi

Ruhum yangın yeri döner misin bilmem
Yıldızlara baktım diye söner misin bilmem

Gurbetin oldu gökyüzüm baktığım sendin
Yenilmez sanırdım beni gittiğin gün yendin

Merhamet dilencisi divane harap ehliyim
Nerede akşam orada sabah şarap ehliyim

Kapı her çalındığında geleni sen sandım
Kaybolan şehrimde ayak izinden usandım

Dile geldi göynüm kahrından peri-perişanım
Kara toprağıma baktığın gün en büyük nişanım

Hasret sürgünüm bitti sende ağla - yan
Olmasın sesini benden başka bir duyan
Olmasın sesimi senden başka bir duyan

Hasan Bilgin 2

Hayat Arkadaşıma

alın yazım, yürek sızım, elimde sazım, ıssızım, ocağım sensin
bereket mayası, elin ayası, sensizlik yası, şubatım sensin
ateşim, eşim, yoldaşım, sırdaşım, martım sensin
kolumsun, elimsin, dalımsın, lisanımsın, nisanım sensin
arımsın balımsın iki yarımısın mayısım sensin
çilemsin kiblemsin bilmem ki nemsin haziranım sensin
Vefamsın,sefamsın,davamsın Temmuzum sensin

Hasan Bilgin 2

Kaldı

Eyleme gönlünü ahı zar ile
Cahile elbise biçemezsin
Gördüğün hal surettendir
Sen bu serden geçemezsin

Sözü söyleyen kalır havada
Sır dökcek ihvan mı kaldı
Herkes dolu dizgin dört nala
Doğru adım rahvan mı kaldı

Sanırsın her gördüğün ademdir
Ademden öteye dem mi kaldı
Doldu mezar taşı toprak
Kalan dem de adem mi kaldı

Gördün de hal oldu ayan beyan
İçin içine dök yan da ol olan mı kaldı
Dediler söyleme etme sırrını ayan
Akli olan mı gönlü dolan mı kaldı

Hasan Bilgin 2

Kalmış

Varsın kurban eylesinler İsmail"imi
Biz mazlum Nesimi"min ahdindeyiz
Kustuğu gün toprak özden öze
Minnet eyleyen gözümüz mü kalmış

Varsın dara gitsin Abdalım Pir-i
Dünyada namerdin adımı kalmış
Adam gibi adamlar gitti bir-i bir
Toprağa düşecek yüzümüz mü kalmış

Tüfek icat olsun mertlik bozulsun
Aşk ile yanarı ölür mü sandınız
Maşsere kalsın andınız ahımız
Kavli-sadık sözümüz mü kalmış

Varsın alsınlar girsinler vebalim
Yorulдум ahde vefası yok bu halin
Ben susuyum sen yaz yazda yaz
Ömür bitti yazacak yazımız mı kalmış

Varsın dolsun göynüm gamına keder
Aldırma gönül herkes tohumundan biter
Bende bu diyardan bir gün göçüp gider
Bağrını açacak toprağımız mı kalmış

Hasan Bilgin 2

Kavuşmak Mahşere Kalsın

Bir gün ansızın ölüm haberim alınca
Sana ben kokan hatıralarım kalınca
Benden sonra her Şey ksz olunca
zlme emi kavuşmak mahşere kalsın

Yuvamın kiblegahı ynm sana dönsün
Benden sonra kapansın yıldızlar snsn
Kadınım canımdan can ahir mrmsn
zlme emi kavuşmak mahşere kalsın

Ben sensiz yapamam bırakma beni arafta
Cennet bana zl gelir sensiz öbür tarafta
Gzletme yolunu bakıp bakıp ta her tarafta
zlme emi kavuşmak mahşere kalsın

Hasan Bilgin 2

Konar Göçerim Varmı Yerim Yurdum

Ellemeyin ilişmeyin bu aralar bana
Kem söz söylerim gücenip kalırsın
Yorulduğum da anlayan olmaz halimi
Kime yüklesem alır bilmem vebalimi
Konar göçerim varmı yerim yurdum hey

Gölbezler ulur oldu düze inen kurda
Göynüm bi-zara düştü kaldı darda
Ah kardaşım bir halim hatırım sorda
Baba toprağında dostlar mezarıma korda
Konar göçerim varmı yerim yurdum hey

Kimse aybını görmez gaybı sorar
Kendi yunmuş gelir bizim aybı sorar
Ham keleşe söylesen doğru sözünü
Yarabbi şükür deyip sıvazlasa yüzünü
Konar göçerim varmı yerim yurdum hey

Sakızımı olduk ne çakma ademin diline
Dönekler otağında devr-i alem neylesin
Göynüm dile geldi ya Hu yazan kalem
Hak yoluna inen Kuran kelam neylesin
Konar göçerim varmı yerim yurdum hey

Hasan Bilgin 2

Ne Çıkar

Sapı samandan ayırmadan
Danenin faydası olur mu
Bu adam mıdır deyip kayırmadan
Harman etsen ne çıkar, ekin eksen ne çıkar

Vakti gelmeden öten horozun
Kümesinden fayda olur mu
Bir doğruyu eğri diye bozan
Düz yolda topalım diye, seksen ne çıkar

Danesi biçilmeyen anızdan ne kala
Boş ambarın faydası olur mu
Kimin hakkı kimde kala
Baş tutmayan buğday biçsen ne çıkar

Toprak çatlamaş yağmur kar-etmez
Kurumuş pınarın faydası olur mu
Söz söyleye doğruya, eğriye ar-etmez
Su içsen ne çıkar, zezem içsen ne çıkar

Mayası bozulmuş hamurun
Unundan ekmeğe faydası olur mu
Toprağına kil karışmış çamurun
Çaput biçsen ne çıkar, kefen biçsen ne çıkar

Çalış çabala, bir lokma bir hırka
Kursağındaki helalin faydası olur mu
Kuyusu bulanık arka
Su tutsan ne çıkar, sel tutsan ne çıkar

Hasan Bilgin 2

Ne Vefalı Çıktın Hatun

Kul Derviş Alimin emaneti
Ne vefalı çıktın hatunum
Ne kula minnet ettin ne pula
Ne cere meylettin ne çula
Ol iki cihan otağımız olsun

Dünya bizden yel gibi geçti
Bir hoş seda anımız kalsın
Gül bitende gönül bahçesinde
İki gül yanımız kalsın
Ol iki cihan otağımız olsun

Kim bilir kimin ne çektiğini
Buğday ektiğini goruk biçtiğini
Dedim varsın konanlar konsun
Yad edip ananlar ansında ansın
Ol iki cihan otağımız olsun

Komasınlar beni senden sonrasına
Kader bu ya herkes sırası sırasına
Bekleyip yolun ardı arasına
Ol iki cihan otağımız olsun hatunum

Hasan Bilgin 2

Neyimiz Kaldı

Ömür yetmedi ziyana düştüm
Savurdular ben beni kül gibi
Bir garip hezeyana düştüm
Dahi düşecek neyimiz kaldı

Her günüme zehir verdiler
Durmaya yeminli mehir verdiler
Boş dilekçeme tehir verdiler
Dahi verecek neyimiz kaldı

Oyuncak ettiler dünden olma tıfıla
Kayıttan düşülsün bırakılsın atıla
İaşemizi aldık her gün sıkıla sıkıla
Dahi alacak neyimiz kaldı

Dulda da kalanlar değer buldu
Koca merkebe yük eğer buldu
Yetmez gibi sahibini söver buldu
Dahi yüklenecek neyimiz kaldı

Hasan Bilgin 2

Oğul

Oğul azar eyleme atanı
Gün gelir oğlun kızın azarlar
Yaşaya gör yarına
el azarlar bey azarlar

Ben düşsem de
sana yıkılmak yok
olurum payanda
Yaşaya gör yarına
Yel azarlar sel azarlar

Hasan Bilgin 2

Olda Gel Ölde Gel Göynüme

Bir hicranı badeden içen dilim ol
Yedi kat semaya açan elim ol
Halim ol selim ol
Ol da gel öl de gel göynüme

Bakıp ta gördüğün gözüm ol
Ruhumu eriten közüm ol
Damla damla özüm ol
Ol da gel öl de gel göynüme

Sana çıkan yollara tozum ol
Lal olan dilime sözüm ol
Alemi gören gözüm ol
Ol da gel öl de gel göynüme

Hasan Bilgin 2

Oldun

Derdime eş, dost mu oldun
Namert ilinde taş atan atana
Ayağım tozuna post mu oldun
Döşek minder, yatan yatana

Kolsuz gömleğe kol mu oldun
Çiğnesinler diye yol mu oldun
İpliği pazar da pul mu oldun
Bir garip kul mu oldun Hasanım

Dostunda bir garip el mi oldun
Seher vakti esen yel mi oldun
Ağlayan derelerde sel mi oldun
Şimşir saçlı kel mi oldun Hasanım

Ayrık otu gibi dertlerini azdıran
Mezarını kürek kürek kazdıran
Dermanı Mevlaya yazdıran
Bir garip zul mu oldun Hasanım

Sözün söyleyene bent mi oldun
Gavur parasıyla sent mi oldun
Bir küçük köy idin kent mi oldun
Garip boynuna kement mi oldun Hasanım

Gidenler gitti,gidemedin mi
Gören halini belli edemedin mi
Diyetse iaşeni ödemedin mi
Kal söyle dur söyle Hasanım

Hasan Bilgin 2

Öte Dursun

Arife dostum cahil öte dursun
Bülbül hazanda gama düşmüş
Çakal yuvalanmış sinmiş kuytuya
Bey olan bey karga gibi öte dursun

Hasan Bilgin 2

Selam Olsun

Ol Nefi den Neyzenden el aldık
Bütün puştlara selam olsun
Kocadık havlayan hoştlara
Yan gelip arpasını gevşeyen
Çüştlere selam olsun

Selam olsun salyasını
Sağa sola bulaştıran
Selam olsun sözü söze
Söylemeyip te ulaştıran
Höştlere selam olsun

Hasan Bilgin 2

Senle Bozdum Kafayı

Ey canım!
Sesin soluğun düşse tasam olursun
Galı-beladan beri senle bozdum kafayı
Üzerime yapıştırsalar da bir sürü yaftayı
Yürünmez görünmez yollarda asam olursun

Gel yeminimi bozdurma asırlık tövbemin
Celladı olurum sana kem söz söyleyenin
Bilesin seni üzene kanlı bıçaklı düşmanım
Söverim gelmişine geçmişine dünyanın

Ey Canım!
Canımdan cana ömrümü ısmarladım
Anan bacın söylense dokunur bana incitir
Nazlı bebek gibi seni sarıp sarmaladımsa
Bir gülüşün ömürlük paha biçilmez incidir

Düşmesin yüzün olmasın ruhunda hüzün
Sensin berzahta elim ayağım kolum yüzüm
Olmayınca neyleyim bir demi sende özüm
İki cihana sığmazam olmaya canda gözüm

Hasan Bilgin 2

Serzeniş

Gönlünün payitahtından edilsem sürgün
Hangi ağıtlar mersiyeler düzülür bilmem
Gözlerimi beleyip te uzaklara her gün
Hangi analar yavrular üzülür bilmem

Gözlerin şeytan taşlar gibi taşladı beni
Bilmem hangi günahın bedelini ödüyorsun
Bozuldu göynümün ritmi durdu yavaşladı
Bilmem neydi suçum da öldürüyorsun

Uğrak yerimdir geçtiğin yollarda ayak izim
Bir gün olsun görüş günüme gelir misin
Asude şarkımız kalırsa dillerde bizim
Son gün olsun ölüş günüme gelir misin

Matemim yorganın olmuş buz mu kestin
Şahika yıllarımın arkasında gizli bir el gibisin
Özlemin harladıkça ateşimi gel gel der gibisin
Ben ölüm döşeginde sen hayatla sözmü kestin

Zindanım olmuş gözlerinin zifiri karası
Kapatıp gözlerini kirpiklerinle oklasan beni
Neydi ki hayat git ve gel senle ölüm arası
Bir ölüm çiçeği gibi koklasan beni

Hasan Bilgin 2

Sus Gerek

Söz uzadı bozuldu lügat
Dile şimdi sus gerek
Tohumsuz ayırık doldu
Güle şimdi sus gerek

Yükü yüklen dünyanın
Düldüle şimdi sus gerek
Kargalar konuşur oldu
Bülbüle şimdi sus gerek

Dünya bir koruk tat aldı
Bağsız bostana ne gerek
Eğri, doğru üstüne kat aldı
Düz yolda bastona ne gerek

Hasan Bilgin 2

Uyanmasam uyanmasam

Merhametli dudaklarınla
yangın yüreğimi serinleten
bir söz söyleyen
ve sen gülüm şimdi hemencek
şefkat yelpazesi ellerinle
dizlerinde okşasan başımı
ninniler mırıldasan
uyanmasam uyanmasam

Hasan Bilgin 2

Ünsalım

Dost dosta hasbilah edelim dedim neylersin
Ömür törpüsü boş havanda zaman mı eylersin
Sende ben gibi dolu dinler boşa mı söylersin
Köşe başları tutulmuş azın mı çalındı ÜNSALIM

Dostun hası gözyaşı dökendir açma arayı
Yaban ellerde seçemedim beyaz ile karayı
Kabuk bağlamış dağlamış tuz basılmış yarayı
Amasya Sivas ilinde sazın mı çalındı ÜNSALIM

Burada herkes doğrumu doğru ben yanılmışım
Lokmam zehirli aşı ekmek su diye banılmışım
Gün gelir de gurbet ilinde dost diye anılmışım
İzmir ilinde benim gibi yazın mı çalındı ÜNSALIM

Bizim illere benzemiyor herkes de ayrı bir hesap
Bozuluyor gün geçtikçe dertten gamdan asab
Adam pazara düşmüş bozdur bozdur al-sat
Garibi söyler de yürekte sızın mı çalındı ÜNSALIM

Hasan Bilgin 2

Yalan Oldu Usta Be

Dünya bir garip hal oldu
Döndü durdu elek oldu
Gurbete atan felek oldu
Bende bir yer bulamadım usta be

İş görünsün kapımız çalan oldu
Menfaat uğruna alçalan oldu
Zemin üstü kat kat yalan oldu
Ömrümüz talan oldu usta be

Nasıpte payımıza düşen buymuş
Aslı olanda bir güzel huymuş
Gelen gelmiş duyan duymuş
Payımızı elimizden aldılar usta be

Garipler köşe başı pustular
Kem dilliler arkamdan kustular
Görünce halim yüzüm sustular
Dost bildiklerim yılan oldu usta be

Alsınlar dünyayı eyleyen eylesinler
Sözü yüze söyleyenleri neylesinler
Haksızsın deyip birde paylaşınlar
Doğrularım yalan oldu usta be

Nedamet mülkünde duramadım
Feleğin sillesine vuramadım
Yıllar geçti durduramadım
Kendime bir otağ kuramadım usta be

Hasan Bilgin 2

Yaşaya Gör Neler Göresin

Hokkabazlık yalakalık sınıf atlamış
Eğrilik büğrülük pazara düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
*Yiğit puşt dilinde, azara düşmüş

Köşebaşında her biri birinin adamı olmuş
Azık tükendi ömrüm zarara düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
Yıkıldım yere, dediler kazara düşmüş

Yıllar geçti de bir hal bulamadım
Kara bahtım kör talihim zara düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
Saldım göynümü bi-zara düşmüş

Gün ay yıl saymadım geçti bir bir
Bir dalımız kör hıza düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
Ömrümüz bomboş zır zıra düşmüş

Her gelen bağımızda hazıra düşmüş
Yemiş çekilmiş sıra hınzıra düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
Ol Hüda dan payımız Hızıra düşmüş

Bir tuhaf haldir dünyanın hali
Kem oldu gözler nazara düşmüş
Yaşaya gör daha neler göresin
Adam gibi adamlar mezara düşmüş

Hasan Bilgin 2

Yusufum

Henüz on ikisinde ekmek derdine düştü
Sırtladı dünyanın yükünü kir pas içinde
Elleri nasırlı anlı terli ekmeği tas içinde
Çocukluğunu tadamadı çıraktı Yusufum

Anlamadı ne yanlıştı ne doğrudu
Hayatı erken öğrendi hamdı yağruldu
Gün ağarmadan çıktı yola doğruldu
Çocukluğunu yollara bıraktı Yusufum

İnsan bu günü gününe uyar mı uymaz
Kör görmez sağır duyar mı duymaz
Çocukluk hali bazen aymaz da aymaz
Şomunu civatayı yanlış taktı Yusufum

Bazen azar yedi sustu attı içine
Belli etmedi zehir katsa da aşına
Zaman geçti değdi onsekiz yaşına
Gençliğine erken aktı Yusufum

Babası her gün balkondan bakar
Yol uzun köprü altından sular akar
Ana baba duası aldı yürür de gider
Dua nişanını boynuna taktı Yusufum

Hasan Bilgin 2